

Η ιστορία του δημοτικού σχολείου Βλάση

Τα τελευταία γεγονότα με την προσπάθεια αναστήλωσης του έτοιμου να καταρρεύσει σχολείου στο Βλάση μας αναγκάζει να υπενθυμίσουμε σε όλους την ιστορία αυτού του σχολείου από το οποίο περάσαμε όλοι μας και μάθαμε να γράφουμε και να διαβάζουμε, μάθαμε να σκεπτόμαστε και να κρίνουμε, πήραμε τα πρώτα φώτα της ζωής.

Αμέσως μετά την απελευθέρωση από τον τούρκικο ζυγό οι Έλληνες άρχισαν να χτίζουν παντού σχολεία. Το ίδιο έπραξαν και οι Βλασάιοι. Η ακριβής ημερομηνία της ίδρυσης του δημοτικού σχολείου στο Βλάση μας είναι μέχρι σήμερα άγνωστη. Πάντως το πρώτο σχολείο για το οποίο έχουμε στοιχεία λειτουργήσε στο σπίτι του Νικόλα Ασημάκη, που σήμερα είναι σε άλλη μορφή βέβαια, στην κατοχή του Δημήτρη Κοτσόβολου. Τότε ήταν ένα μικρό μονώροφο κτίριο στο οποίο δίδαξαν κατά καιρούς πολλοί δάσκαλοι και πολλοί «γραμματοδιδάσκαλοι». Το 1918 συναντάμε το σχολείο να στεγάζεται στα Δουβαλαίικα για δυο τουλάχιστον χρόνια. Όμως από το 1914 είχε αρχίσει η κατασκευή νέου σχολείου σε χώρο όπου ο Παναγιώτης Κυριακόπουλος ή Δούβαλης (πεθερός του Μαρινοθόδωρα) είχε δωρίσει οικοπέδο στην εκκλησία. Το έργο έγινε με προσωπική εργασία των Βλασαίων. Σύμφωνα με στοιχεία που είχαμε συγκεντρώσει από το Νίκο Νέστορα το σχολείο το έχτισε ο πετρομάστορας από τον Αριστομένη Κώστας Σωκρατόπουλος. Πάντως, η ολοκλήρωση του έργου, δηλαδή το αποτελεώμα και του ψηλού κτιρίου όπου θα έμενε ο εκάστοτε δάσκαλος έγινε πολύ αργότερα.

Ας δούμε, όμως, το ιδιοκτησιακό του καθεστώσ μια και μπήκε άστοχα τέτοιο θέμα με απρόβλεπτες συνέπειες για το υπό κατάρρευση κτίριο. Το 1926 ο επιθεωρητής Ζαχαρίας Καπερνάρος με έγγραφό του μας πληροφορεί ότι το διδακτήριο παραχωρήθηκε από το εκκλησιαστικό συμβούλιο στο δημόσιο για τη στέγαση του σχολείου. Από εκεί και μετά αρχίζουν μια σειρά από ενέργειες για να χρηματοδοτηθεί από το δημόσιο και να χτιστεί το διώροφο κτίριο. Έτσι με ημερομηνία 30 Ιουνίου 1935 ο τότε υπουργός Θρησκευμάτων και Παιδείας Δ. Χατζίσκος με έγγραφό του ζητά από τις αρμόδιες υπηρεσίες να δώσουν επιχορήγηση 25.000 δρχ. για την ολοκλήρωση του έργου, πράγμα που έγινε λίγο αργότερα. Στις 25 Οκτωβρίου 1935 η δασκάλα Μαρία Μαντάγαρη μαζί με τον πρόεδρο της σχολικής εφορείας Βασίλειο Κοτσόβολο ζητά δεύτερη επιχορήγηση για την αποπεράτωση της στέγης. Το ίδιο είχαν κάνει και στις 3 Σεπτεμβρίου 1935 με την 9η πράξη ο πρό-

1970.
Μαθήτριες
του
Δημοτικού
Σχολείου
Βλάση

1969. Μαθητές του Δημοτικού Σχολείου Βλάση

1966. Ο δάσκαλος Ηλίας Βαμβακάς φωτογραφίζεται με τους μαθητές του

δος της σχολικής εφορείας Βασίλειος Κοτσόβολος, ο ταμίας Διονύσης Αποστολόπουλος, και τα μέλη Νίκος Ασημάκης και Μάρκος Κακούρης αφού για μια σειρά έργων όπως η κατασκευή της κύριας πόρτας, η κατασκευή της τσι-

μεντένιας σκάλας, η κατασκευή των τεσσάρων παραθύρων είχαν ξοδέψει 41.750 δρχ. Το 1936 στις 20 Ιουλίου έχουμε νέα επιχορήγηση από το κράτος. Όταν δασκάλα ήταν η Μαρία Μαντάγαρη η οποία και έκανε δωρεά και δικά της χρή-

ματα στο σχολείο έγινε και η μεταγραφή του σχολείου στα βιβλία Μεταγραφών του τέως δήμου Βουφράδας στο 59 τόμο με αριθ. 105 και με ημερομηνία 20 Ιουλίου 1938. Τη μεταγραφή την υπογράφει ο Μεταγραφοφύλαξ Κώστας

Θεοδώρου Μαργέλης. Η μεταβίβαση από τον Ιερό Ναό «Η Κοίμηση της Θεοτόκου» στο τοπικό ταμείο Εκπαιδευτικής Πρόνοιας της κοινότητας Βλάση έγινε με το άρθρο 3 του υπ' αρ. 2442 της 22ας Ιουνίου 1920. Η καθ' υπόθεση αξία του ανήλθε τότε στις 20.000 δρχ. Η οικία τώρα, το προαύλιο, ο κήπος μεταβιβάστηκαν με το άρθρο 22 του υπ' αρ. 5010 του έτους 1931 νόμου, έχοντας την κατοχή, τη νομή και την κυριότητα πλέον το σχολικό ταμείο της στοιχειώδους εκπαίδευσης. Η δε μεταγραφή έγινε με βάση το εδάφιο 1 του άρθρου 22 του νόμου 5019 του 1931. Το 1951 το εκκλησιαστικό συμβούλιο αρχίζει δικαστικό αγώνα να πάρει πάλι πίσω το σχολείο και να υποχρεώσει το δημόσιο να καταβάλλει ενοίκιο για το σχολείο καθώς και αποζημίωση. Στις 19 Δεκεμβρίου 1951 καταθέτει αγωγή κατά του δημοσίου απευθυνόμενη στο ειρηνοδικείο Αθηνών. Στη δικάσιμο της 2ας Φεβρουαρίου 1952 ζητά από το

δημόσιο να καταβάλλει το ποσό των 1.125.000 δρχ για μισθώματα από 1-1-1947 μέχρι 31-12-1951. Παράλληλα με την υπ. αριθ. 121/48 απόφαση του προέδρου των πρωτοδικών το μίσθωμα ορίζεται στις 300 δρχ. Ο δικηγόρος του δημοσίου Φ. Κατσάνος καταθέτει έφεση εκ μέρους του δημοσίου. Η έφεση έγινε στις 3 Νοεμβρίου 1951 προς το Ν.Σ. Κράτους με την υπ' αριθ. 8549. Σε εκτέλεση όλων των παραπάνω με βάση την υπ' αριθ.

108.565/5.168/29-11-51 ο οικονομικός έφορος Καλαμάτας με την υπ' αριθ. 10.243/14-12-1951 άσκησε εκ μέρους του δημοσίου έφεση. Στην εκδίκαση της έφεσης το δημόσιο αδράνησε για άγνωστους σε μας λόγους και το 1959 το σχολείο πέρασε και πάλι στην κατοχή της εκκλησίας. Από εκεί και μετά τα χρόνια κύλησαν, οι μαθητές του σχολείου όλο και λιγόστευαν και το 1982 έκλεισε οριστικά. Με το υπ' αριθ. 598 έγγραφο του 2ου γραφείου πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης η κινητή περιουσία του σχολείου μεταφέρθηκε στο Κουρτάκι. Για την ιστορία να αναφέρουμε ότι στις 20-10-1983 έγινε η παράδοση του αρχείου του σχολείου από τον πρόεδρο της σχολικής εφορείας Νίκο Κακούρη στο δάσκαλο Κουρτακίου Γεώργιο Γιαννόπουλο.

Αυτή είναι η ιστορία του δημοτικού σχολείου Βλάση που χτίστηκε και λειτουργήσε με την αγάπη των Βλασαίων που δεν ήθελαν να έχουν τα παιδιά τους αγράμματα. Το χρέος το δικό μας είναι να αφυπνιστούν οι συνειδήσεις των σημερινών απανταχού Βλασαίων και να αναλάβουν τις ευθύνες τους απέναντι στους προγόνους τους και απέναντι στην ιστορία του χωριού.